

CHMIELINA (2) *sb f*

e jasne.

pl N chmieliny (1). ◇ A chmieliny (1).

Sł stp (aneks), Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Długie, cienkie, kosmate gałzki (wąsy) chmielowe; pęd chmielu; caulis, scapus lupuli Cn (2) : Maritae etiam arbores dicuntur, Drzewá po których sie chmieliny álbo winne wícy puściły. Mącz 210a; chmieliny y mákowinę też palić ná popioły/ bo łą potrzebne. GostGosp 124.

DM